

fældig, at man jo nok kunde hjælpe sig dermed endnu en Tid. Det var kun disse Bemærkninger, jeg for Diebliffet har fundet mig foranlediget til at udtale.

J. F. Peterfen: Jeg vil dog meget ønske, at Thinget ikke maa dele den Betragtningssmaade, at det var bedre at blive staaende ved det Gamle end vedtage Lovforslaget, selv i den Skikkelse, det her foreligger. Af de Bestemmelser, der indeholdes i det Forslag angaaende Forandring i Forligsvæsenet, som jeg i Foræning med den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) havde den Ære at indbringe heri Thinget for 2 Aars siden, fremgaaer det, at der er enkelte Punkter i det foreliggende Forslag, som jeg kunde ønske vare anderledes. Et af disse Punkter, og det væsentligste, er ganske vist det, som blev berørt af den foregaaende ærede Taler. Jeg finder det ikke heldigt, at Valget af Forligscommissairer for Landets Bedkommende er lagt i Amtsraadets Hænder, uden at Sogneraadene have faaet nogenformig Indflydelse derpaa. Jeg maa endnu ligesom dengang holde for, at det vilde være hensigtsmæssigt, at Sogneraadene havde Forslagsret til disse Valg, og jeg kan ikke forstaae, hvorledes det kan vare Tvivl om, at dette vilde være det Rigtigste, naar man husker paa, at efter det foreliggende Forslag vil der jo i Reglen i alle Amter blive flere Forligelsesdistricter, og at det meget let vil hænde, at der i Amtsraadet ikke er det Kjenndskab til Personerne i flere Districter, som er nødvendigt for med Sikkerhed at kunne foretage et heldigt Valg. Jeg kan som sagt ikke see rettere, end at det vilde være en absolut Forbedring at indrømme Sogneraadene en Indflydelse paa Valget af disse Mænd. Denne Betragtningssmaade havde ogsaa i den Grad Stemningen for sig, dengang en lignende Sag blev behandlet her i Thinget, at jeg formoder, forsaavidt denne Stemning blot nogenlunde har vedligeholdt sig, at det vil være let at faae indført en Forandring netop i denne Henseende. Et andet Punkt, som jeg skal tillade mig at fremhæve, er det, at efter det foreliggende Foreslag overdrages den Ret, som Borgerstabet nu har i Kjøbstæderne til directe at vælge deres For-

ligelsescommissairer, til den samlede Communalbestyrelse. Det kan maaskee være rigtigt og have sin Nytte, at denne Forandring finder Sted, jeg kan tænke mig, at det kunde være gavnligt, for paa denne Maade ogsaa at bidrage til at give disse Mænd af Borgerrepræsentationen en større Indflydelse, der kunde henlede Communens Bølgernes Opmærksomhed paa Bølgens Betydning af at træffe gode Valg; det kan jo ikke nægtes, at der paa mange Steder, og desværre paa de fleste Steder, vises en utilgivelig Ligegyldighed netop i denne Henseende. Som Følge heraf lægger jeg ogsaa mindre Vægt paa dette Punkt. Jeg indrømmer ogsaa, at dette harmonerer mere med, hvad her er foreslaaet for Landets Bedkommende; men jeg vil gjøre opmærksom paa, at man endnu kommer Conformiteten angaaende Bestemmelserne for Kjøbstæder og Land meget nærmere, naar man overlod Sogneraadene, f. Ex. ved Delegerede, at vælge de Mænd, som skulde være Mæglere for deres Bedkommende i Forligssager. Her siges i dette Forslags § 3, hvad jeg ogsaa tidligere har omtalt, at den samlede Communalbestyrelse vælger det ene Medlem for Kjøbstadsfredsens Bedkommende; men jeg savner en Bestemmelse om, at Forslagsretten, som nu ligger hos Magistraten, er ophævet; jeg antager, det er underforstaaet; men efter min Formening vilde det dog være nødvendigt, at dette bliver klart betegnet i Loven. Med Hensyn til § 9 maa jeg tillade mig at bemærke, at den vistnok behøver en Tilføining, specielt for Bornholms Bedkommende. Som det ærede Thing vil erindre af en Sag, som for saa Dage siden blev vedtaget her, har Bornholms Kjøbstæder og Land Amtsfond tilfælles. Saaledes, som Sen nu er affattet, ville Kjøbstæderne, som en Følge af denne Lov, komme til at bidrage $\frac{1}{3}$ til de Udgifter, der maatte hidrøre fra Reiser, som de Medlemmer foretage, som Amtsraadet vælger for Landets Bedkommende. Jeg troer ikke, at dette kan være Meningen; det vil ikke, efter Loven finde Sted udenfor Bornholm og jeg troer i saa Henseende, at Billighed taler for, at der med Hensyn hertil skeer en Tilføining. Forøvrigt maa jeg takke den høitærede Justitsminister, fordi han har